

12. И станѫ тутакси, и като дигнѫ одръ-ть си, излѣзе прѣдъ всички-тѣ; така щото всички ся чудяхѫ, и славихѫ Бога, и думахѫ: Никогы така не смы виждали.

13. И излѣзе пакъ край море-то, и всичкий-тѣ народъ идяхѫ при него, и учаше гы.

14. И като минуваше, видѣ Левія Алфеова, че сѣдаше на мытарници-тѣ: и казува му: Ела слѣдъ мене. И той станѫ и отиде слѣдъ него.

15. И когато бѣше на трапезѣ въ кѫщѣ-тѣ му, много мытари и грѣшници бѣхѫ насѣдали наедно съ Іисуса и ученици-тѣ неговы; защото бѣхѫ мнозина, и послѣдувахѫ го.

16. И книжници-тѣ и Фарисеи-тѣ, като видѣхѫ че яде съ мытари-тѣ и грѣшници-тѣ, казувахѫ на ученици-тѣ му: Защо съ мытари-тѣ и грѣшници-тѣ яде и пие?

17. И като чу Іисусъ, казува имъ: Нѣматъ нуждѫ за лѣкарь здрави-тѣ, но болни-тѣ; не дойдохъ да призовѣ праведны-тѣ, но грѣшни-тѣ на покаяніе.

18. А Йоаниновы-тѣ и Фарисейски-тѣ ученици постяхѫ; и идватъ и казуватъ му: Защо Йоанинови-тѣ и Фарисейски-тѣ ученици постять, а твои-тѣ ученици не постять?

19. И рече имъ Іисусъ: Могѫть ли свадбари-тѣ да постять, до като е младоженикъ-тѣ съ тѣхъ? Колкото врѣме иматъ младоженикъ-тѣ съ тѣхъ си, не могѫть да постять.

20. Ще дойдѫтъ обаче дни, когато ся отнеме младоженикъ-тѣ отъ тѣхъ, и тогази въ онѣзи дни ще постять.

21. И никой не пришива кърпѫ отъ небѣлено платно на ветхѫ дрехѫ; а инакъ, ново-то, което ся туря да запълни, отдира отъ ветхо-то, и сѣдрано-то быва по лошо.

22. И никой не налива ново вино въ ветхи мѣхове; а инакъ, ново-то вино ще распукне мѣхове-тѣ, и вино-то ся излива, и мѣхове-тѣ ся развалиятъ; но трѣба ново вино да ся налива въ новы мѣхове.

23. И въ единъ сѫботѣ когато минуваше прѣзъ сѣидбы-тѣ,